

Rebeca Green

DANCE

18+

Rebeca Green

DANCE

Rebeca Green

DANCE

Rainbow könyvek: 4. kötet

© Rebeca Green 2025. 02. 20.

Magyarországon kiadja a
HELMA Kiadó

A szerző eddig megjelent könyvei:

Silk (Selyem)

Gift (Ajándék)

No jealousy! (Féltékenység kizárva!)

Figyelem!

A szerző NEM tánctanár, sőt, táncolni sem nagyon tud. Ne ebből a könyvből akarj megtanulni keringőzni!

A szerző üzenete

Minden pillanatban döntések sorát hozzuk meg. Mi, a sajátunkat! Az is a mi döntésünk, ha azt tesszük, amit mások erőltetnek ránk, az is, ha nemet mondunk nekik.

Tartalomjegyzék

BESZÉLNÜNK KELL!	10
VIHAR A BILIBEN	23
ANYA CSAK EGY VAN!	34
A SZÜLŐI SZERETET	41
MEGVILÁGOSODÁS	48
ÜDV A KLUBBAN!	51
A SORSDÖNTŐ TÁNC.....	58
EGY-KÉT-HÁ... ..	62
FARKAM! Ó MR. STONES!	74
A KÖLTÖZÉS	90
VÍZIBALETT	95
AZ ELSŐ POFONOK	100
TELHETETLEN VAGY!	106
VISSZASZÁMLÁLÁS INDUL	110
KLINIKAI JÁRAT – 1.....	115
DURCÁS DANIEL ÉS ROSY	119
KLINIKAI JÁRAT – 2.....	124
KÖLTÖZTETÉS EXTRÁVAL.....	131
FŐ AZ ÓVATOSSÁG!	137
MEDENCE-PARTY.....	142
CSALÁDLÁTOGATÁS	147
ÉDES OTTHON	155
DÖNTETLEN.....	160
MÉG HÁROM NAP.....	164
A TERV	174
SZEXI TERVEK.....	178
VÉGRE SZABAD A SZEX!	186
A TITOK NYITJA: A SOK ÉS MÉG TÖBB TÚRÓGOMBÓC! ..	192
KÓRHÁZJÁRAT – 3. RÉSZ	202
JELEK	210
NYÚG A KÖBÖN!.....	213
FIGYELEMELTERELÉS	218
A HELMA KIADÓ KÖNYVAJÁNLOJA	226

**A magyar könyv is
magyar termék**
mozgalom

alapítva 2023

Alapítók: Sky S.T. író és HELMA kiadó

A könyvet kiadja Magyarországon a HELMA Kiadó

Cím: 8630 Balatonboglár, Szabadság u. 75.

Telefon: +36 (30) 499-34-77

E-mail cím: info@helma.hu

Webcím: www.helma.hu

A kiadásért felel a HELMA Kiadó ügyvezetője: Dvariecki Bálint

Kiadás dátuma 2025. 02. 20.

ISBN 978-963-639-816-3

Copyright

Borítóterv: Bakó Lilla

Olvasószerkesztő, korrektor: Sike Erzsébet

Előolvasók: Pálinkás Angéla és Menyhei Mónika

A szerző elérhetősége a Facebookon:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61564815784013>

Szerzői jog – Copyright: 2024 by © Rebeca Green

Minden jog fenntartva – All right reserved

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkedítést és mindenfajta információtároló vagy – visszakereső rendszert.

A könyv bármely részletének a közzétételéhez, bármilyen céllal, a kiadó írásbeli engedélye szükséges, kivételt képeznek a Helma Kiadó és az MKMT mozgalom hivatalos bloggerei, akik 600 (azaz hatszáz) karakter erejéig szabadon idézhetnek a könyvből.

Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

Beszélnünk kell!

Amikor elhangzik Bianka, a gyönyörűséges menyasszonyom szájából ez a mondat, hogy „Beszélnünk kell!”, a nemlétező szőr is feláll a hátamon. De én vagyok a hülye, hogy megkértem a kezét!

Ez valami becsípődés a nőknél, hogy ahogy gyűrűt kapnak az ujjukra, azonnal elkezdik az esküvőt tervezni?! Ha ezt hamarabb tudom, soha nem kértem volna meg, hogy legyen a feleségem!

Tíz éves korunk óta ismerjük egymást, akkor költöztünk a szomszédunkba, és egészen mostanáig jól elvoltunk. Tizenhat volt, amikor egy bulin leittam és elvettem a szüzességét. Én akkor már nem voltam szűz, se elöl, se hátul!

Bizony! Biszex vagyok!

Sőt, triszex!

Egy kibaszott, arrogáns, beképzelt pöcs, akinek ráadásul mindig igaza kell, hogy legyen! Bianka meg a kis habosbabos királylány, legalábbis a szülei meg a külvilág felé ezt mutatta!

Hahaha!

Ahogy betöltöttük a tizennyolcat, ő színművészetre ment, én meg pornósztárnak álltam. Őt a szülei kitagadták, az enyéim meg annyit mondtak, hogy vigyázzak magamra, össze ne szedjek valami nyavalyát.

Nem, nem voltak a szüleim szentek, ma sem azok, de számolni tudtak! Amíg az apám meg az anyám alig tudott összegályázni a túlórákkal együtt háromezer dollárt egy hónapban, addig én ezt három alkalommal megkerestem, kezdőként, az első héten!

Hogy mennyit keresnek a befutott pornósok? Főleg egy ilyen kaliber, mint én? Sokan elképzelni sem tudják!

Nem elég, hogy biszexként az egyik legsokoldalúbb színész voltam, de nincs rajtam egyetlen talpapatnyi hely sem, ami ne lenne a legminőségibb módon kivarrva, értsd, tetoválva! Profi úszóként a testem mindig is tökéletes volt, az apámtól meg akkora farkat örököltem, hogy bármelyik ló nyerítene örömeiben, ha cserélnék velem!

Még mit nem!

Félév után már háromezer dollár alatt szóba se álltam senkivel, mégis tele volt a naptáram! Számoljon bárki nyugodtan!

Nyolc évig pornóztam.

Megdugtam a legjobb csajokat, a legjobb pasikat, és néha – extra zsozsóért – hagytam, hogy engem is seggbe kúrjanak. Ekkor kaptam rá a gruppenre is! Na, az aztán a kavarás! Csak, ahogy a vicc is mondja, arra kell vigyázni, hogy ki ne maradj belőle!

Ja, és közben lazán milliomos lettem! A dugásból, az élvezetből, anélkül, hogy egyszer is stresszeltem volna a hülye főnök, vagy az izgága kollégák miatt!

Mert a farkam állt, mint a cövek! Nekem még előszopó sem kellett, egyszer sem!

Mivel ezt mégiscsak az őseimnek köszönhettem – mármint az adottságaimat –, az első millámból „nyugdíjaztam” őket! Kaptak egy lakókocsit, minden hónapban bőségesen elegendő zsét a számlájukra, aztán kedvükre élvezhették az életüket.

Ennyivel tartoztam nekik!

De vissza Biankára!

Még az első félévet sem fejezte be a színi akadémián, vagy hol, amikor majdnem megerőszakolta az egyik tanára. Mivel a szüleihez nem mehetett, hiszen az apja kifejtette, hogy minden színésznő kurva, és az ő lánya nem lesz az – így hozzám szaladt.

Akkor kezdtünk el „járni”.

Nekem elég volt megjelennem a százkilencvennyolc centis, kigyúrt, kitetovált formámmal, és a tanár öszszeszarta magát. Pedig csak bevitettem a férfimosdóba és megmutattam neki a farkam, hogy hamarosan mindenhol kitömöm vele, ha még egyszer, akárcsak ránéz a csajomra! Aztán párszor elvittem Biankát a sulijába, hogy egyértelmű legyen mindenkinek, kié a nő!

Minden klasszul ment, addig, amíg egy alkalommal pénzt nem kért tőlem.

Aztán még egyszer, meg még egyszer...

Persze, visszaadni soha nem tudta, vagy nem is akarta.

Pincérkedett, meg statisztált is közben, de hát az nem pénz, amit ott fizetnek! Arra jó, hogy ne halj éhen, de ahhoz már kevés, hogy meg is élj belőle!

Nem ez volt az első eset, de akkor már belém bújt a kisördög.

– Ha ennyire kell a pénz, gyere el velem egy forgatásra! Ennek akár a tízszeresét is megkaphatod, egyetlen filmért!

– Hülye vagy, Sebi? Ha kitudódik, az életben nem kapok komoly szerepet! – vörösödött el, de rögtön levettem, hogy nem a pornó, hanem a karrierje miatt aggódott csupán.

– Vagy annál többet, annál nagyobb lóvéért! Jövő héten lesz egy kosztümös, jelmezes film, álarcosbálban játszódik! Az arcod sehol nem fog látszani! Ha kell a lóvé, hívj fel még ma! Később már én sem tudlak betolni a szereplők közé! – hagytam ott a lepusztult albérelete előtt, hogy gondolkozzon el az életén, meg azon, hogy én nem a személyes pénzkiadó automatája vagyok.

Biankának Formula 1-es teste van! Száznyolcvan centi magas, hatalmas, természetes, feszes mellekkel, gyönyörű, rózsaszín mellbimbókkal, amik némi szívás meg gyötrés után bombasztikusan mutatnak a filmvásznon!

Vékony, de izmos alkat, tipikus atléta! Olyan spárgába vágja a lábait, hogy attól fasz nem marad lankadt! Természetes szőke haj, világító kék szemek, és olyan ajkak, olyan mosoly, hogy férfi nincs, aki megmaradna a gatyájában tőle! A.J. elbújhat mellette!

Tudtam, hogy a magassága miatt egyedül hozzám fog passzolni a férfi szereplők közül, de ezt még nem árultam el neki. Hagytam, főjön a levében egy kicsit!

Lássam, csak kettesben bevállalós-e, vagy megy ez neki jobban is!

Két éven át nyomtuk együtt a kosztümös, álarcos filmeket! Ez lett a védjegye is: Masked Lady! Az álarcos hölgy. Szarrá kerestük magunkat ezekkel a filmekkel! Minden pornós azon törte magát, hogy felkerülhessen mellénk, a stáblistára!

Aztán ahogy kezében volt a diploma, elment színpadi színésznek, és egyre kevesebb lett az ideje.

A pénze is elfogyott, mert felélte az egészséget, amit addig keresett. Kezdő színészként alig kapott valami alalmaznát, egészen addig, amíg egy beugrással nevet nem szerzett magának.

Azt is nekem köszönheti!

Aki az eredeti szereposztásban Júliát játszotta, a maga harmincöt évével már vén csoroszlya volt ehhez a szerephez. De olyan lelkesen szopta a drit, hogy így Biankának esélye sem volt arra, hogy beugróként

legalább egyszer elmondhassa: „Ó, Rómeó, miért vagy te Rómeó?”

Komolyan, annyit végszavaztam neki, hogy már én is kiállhattam volna a színpadra rinyálni! Mit esznek ezen a baromságon a népek?!

Na, mindegy, megnéztem a premiert, hát úgy volt szar, ahogy volt! A férfi színész még hagyján, de az a nő?! Kész röhej!

Három nappal később gördeszkás fiatal suhancok elkaszálták a csajt hátulról, és sikeresen eltört a bokája, megrepedt a térde. Combig begipszelték, Bianka meg végre megmutathatta, hogy mit tud!

Onnantól felfelé ívelt a karrierje, mert a befektetők sem hülyék! Látták, ki hozza a pénzt a színháznak!

Egyébként háromszáz dolcsimba került az egész, mármint fejenként, mert a két kispöcsnek új gördeszkára kellett a pénz.

Meg is kapták tőlem.

A gördeszkákat! Ennyi pénz gyerek kezébe nem való! Aztán egy héttel később meg rájuk ráztam a pofonfát, amikor nagy lett a szájuk.

Ilyen a mai fiatalság!

Csak a saját bőrén tanul!

Huszonhat évesen én is kiszálltam a mindennapi taposómalomból. Egy hónapban egyszer, néha kétszer, szórakozásból még filmeztem, de csak extra pénzekért, meg az élvezetért! Addigra a tőzsdén már kisebb

cápának számítottam. Inkább arra koncentráltam. Az hozta az igazán nagy pénzt!

Nem azért, de két tanfolyam után ezerszer jobb voltam ebben a világban is, mint a sok diplomás faszi.

Amikor elértem harmincévesen a húszmilliót, akkor egy régi haverommal, akivel együtt pornóztunk, összedobtunk egy ingatlanfejlesztő céget, felhúztunk három év alatt négy luxus lakóparkot, amit még a tervezőasztalról eladtunk.

Nagyon hirdetni sem kellett, volt annyi ismeretségünk mind a kettőnknek.

Biankát is bevontam, hogy keressen valami pénzt. Amikor ő volt az ügyeletes az irodában, onnan ember ki nem ment szerződés nélkül! De ahogy pénz került a kezébe, az ki is folyt belőle.

A végén már azt csináltam, hogy az egyik felét megkapta a jutalékának, a másik felét meg eltettem neki egy külön számlára, és kicsit megdolgoztattam.

Amikor kölcsönkért, az övét adtam oda.

Úgysem adott vissza soha, egyetlen centet sem! Akkor legalább cseszse el a sajátját!

Éveken át jól megvoltunk gyűrű nélkül. Igazából csak azért húztam egy jókora gyémántot az ujjára, hogy ne happolja el a színház igazgatója előlem! Vén kecske! Bianka meg, milyen kis naiv tud néha lenni, még be is vette volna, hogy a tehetségéért szeretett bele a pasi!

Hát ne ezt vegye be, ha már választani lehet! Inkább a farkamat! A pornózás alatt ragadt rá bőven tudás, kamatoztassa csak nálam!

Mivel nem költöztünk össze, mindketten éltük a saját életünket. Azért hetente legalább négyszer megdugtam. Nehogy hiányérzete legyen, vagy elfelejtse, kinek a gyűrűjét viseli! Meg aztán jól is esett, mind a kétónknek!

Ő volt az én tökéletes alávetetem, annak ellenére, hogy soha nem kellett előttem csúszni-másznia, meg nem aláztam, nyakörvet nem raktam rá, mégis én voltam neki a tökéletes menedék!

És ezért bármit megtett, megengedett, amit csak akartam! Win-Win szituáció. Mindenki nyert rajta!

Most már nem csak a külsőm, de a pénzem miatt sem mert velem kekeckedni senki. Igen ám, de egyre többször előfordult a beszámolóiban egy bizonyos név: Ian Mogush. Szinte egy párnak számítottak a színházi világban. Minden főszerepet ők ketten kaptak. Tódult rájuk a népség a színházba!

A sok hülye újságíró meg közösségi média követő már elkönyvelte őket egy párnak, miközben Bianka ujján ott csillogott a gyűrűm!

Ezt már nem hagyhattam! Az utolsó premier után meghívtam az egész kibaszott társulatot a haverom bájába. Ott, mindenki előtt, letérdeltem, én, a

tetovált, nagydarab testemmel, és olyan lánykérést nyomtam, hogy nem maradt szárazon se bugyi, se gatyá!

A gyémántgyűrű mellé odakerült a karikagyűrű is.

Itt basztam el!

Én hülye!

Azt hittem, ennek ugyanúgy nem lesz jelentősége, mint az első gyűrűnek.

De nem!

Bianka elveszítette a józan eszének az utolsó maradvékát is, és mint egy megvadult kakadu, összevissza futkosott már vagy három hónapja, esküvőszervezést mímelve.

Én még ott tartottam, hogy hogy a fenébe fogom fenntartani a jól bevált életemet, a fiú subomat, ha megnősülök és Bianka hozzám költözik, amikor ő már szinte minden nap azért hisztizett, hogy miért nem tudok felkelni egyetlen reggel sem, hogy táncórára menjek vele.

ÉN!

Táncórára!

Mert ő keringőzni akar, amikor valami első táncot lejtünk az esküvőnkön.

Mi van?

Milyen első táncot!?

Táncoltunk mi már annyit együtt, hogy el sem tudnék addig számolni! Az egyik kedvenc előjátékom a

dirty dancing! Bianka úgy tud dörgölőzni, le-fel, aztán meg jobbra-balra, hogy fasz nem marad a gatyában szárazon!

És mi a fene az a keringő?

Körbe-körbe kell menni? Keringeni? Vagy mi?

Bianka a kifakadásomra csak annyit mondott, hogy ne legyek bunkó!

De ha egyszer az vagyok!

Soha nem is voltam másmilyen!

Anyám szerint, aki pedig imád, már a születésemkor is bemutatam mindenkinek, hogy mi az abszolút bunkóság!

Állítólag, ahogy megtisztogattak, azonnal lepisiltem a nővért vagy orvost, már elfelejtettem, kicsodát. A lényeg, hogy megmutattam, ki az úr a háznál!

Itt van már megint ez a mondat, hogy „nekünk beszélni kell”! Csak a bajom van ezzel a nővel! Ha nem lenne olyan jó a dugás vele, már rég kidobtam volna! Még a gyűrűket is vihetné magával, úgyis a zálogházban kötnének ki két hét múlva!

– Mondjad, Bianka, most miről kell beszélünk? – húztam inkább a nappali kanapéja felé, hátha kapható egy kis orálra.

– A táncról! Ian megígérte, hogy betanítja nekünk a keringőt. Akár külön-külön is tudunk gyakorolni!

– Meg a ló ... tudod, mijét! Ha még egyszer hozzád ér, eltöröm mind a két, szépen manikűrözött kezét!

– Akkor keress te egy tánctanárt, Sebastian! Bánom is én! De az esküvőnkön, tökéletes táncot akarok lejteni! – állt a sarkára Bianka, most először talán, amióta ismertem.

– És ahhoz én minek kellek? – nevettem fel. – Te nélkülem is tökéletesen tudsz táncolni! Tegnap is micsoda három fátyol táncot adtál elő! – próbáltam megint a kanapé felé navigálni.

– Ha nincs tánc, nincs szex! – nézett rám a csaj, és dögöljek meg, ha nem gondolta komolyan!

El is gurult a gyógyszerem.

– Nincs szex? Ezt azért gondold át! – kaptam fel a vizet azonnal!

Nehogy már a nyúl vigye a puskát! Még csak az kellene, hogy egy hasadék dirigáljon nekem!

– Miért, mi lesz? Elmégy a kisfiúdhhoz és seggbe dugod? Azt hiszed, nem tudom, miért nem akarsz velem összeköltözni? – tette csípőre a kezét.

Ezt muszáj voltam megtorolni!

Velem nem beszélhet így senki, még a menyasszonyom sem, akkor sem, ha a fél világ őutána kotor!

Két lépéssel mellette termettem, lenyomtam a kanapéra, és a lábaim közé szorítottam az övét. A két karját felnyomtam a tarkója mögé, egyik kezemmel összefogtam a csuklóit, a másikkal megfogtam az állát, és kényszerítettem, hogy a szemembe nézzen.

– Most nagyon figyelj, Bianka, mert csak egyszer mondom el! Ebben a házasságban az lesz, amit én

mondok! Ha nem, akkor kikerül az összes pornóvideód egy megosztóra, beleértve az öltözőben készülteket is, hogy egyértelmű legyen, kit basztam szanaszéjjel több, mint két éven keresztül! Aztán leveszem a kezem rólad, és meglátjuk, mire lesz elég a tehetséged meg a saját fizetésed! Most pedig tátsd nagyra a szád, és mutasd be életed legjobb szopását, hogy elfelejtsem neked ezt a mai jelenetet!

Bianka nem buta! Tudta jól, hogy szemrebbenés nélkül megteszem, amivel megfenyegettem, és azt is, hogy nélkülem szabad préda lesz! Csak három hasadék, amit ki lehet használni. Három lyuk. Semmi több!

Mindegy, milyen tehetség, mert baromi gyorsan találunk majd helyette egy még fiatalabbat!

Ha elfelejtette volna, az idén ő is a harminchatodik évet tölti! Férfiban ez még csikó, nőben már kanca!

Nem kellett neki tovább magyaráznom. Olyan mélytorkost kaptam tőle, hogy még az agyvelőmet is kiszívta! Annak ellenére, hogy utálta, most szorgalmasan nyelt, mindent, az utolsó cseppig, úgy, ahogy én szeretem!

Most komolyan, ezért kellett ez a nagy húhó?

– Ma így fekszel le, cicám, ahogy vagy! Ha magadhoz nyúlsz, holnap megismerkedsz a nadrágszíjammal! Lehet, hogy még ma éjjel visszajövök, és tudod, hogy azonnal észreveszem, ha magadhoz érsz! – hagytam ott, miután visszapakoltam a szerszámom a gatyámba.

Eddig még soha nem kellett megvernem, de most nagyon közel járt hozzá!

Nőt még nem ütöttem meg, kivéve, amikor a forgatókönyv ezt írta elő, de ott is csak eljátszottuk. Gyengébbet bántani fizikailag, az nem kunszt! Az inkább megalázó egy ilyen alfára nézve, amilyen én vagyok!

A pszichológiai hadviselés, az már igen! És Bianka nem az a gyenge virágszál, mint aminek mutatja magát! Szóval, ha nem akarom, hogy a fejemre nőjön, ésnél kell lennem!

Bassza meg, hogy miért kellett nekem azt a gyűrűt a kezére húznom!?

De csak magamat okolhatom érte!

Sértette volna a rohadt nagy egomat, ha másé lesz a csaj, ugyanakkor annyira meg nem akarom, hogy tényleg az enyém legyen!

Na, ezt most jól összehoztam!

Azzal nyugtattam magam, hogy a szüleimnek most teljesítem a második kívánságukat, aztán ha majd egyszer felkoppintom, akkor, mint a mesében, teljesül a három kívánságuk!

Utána már csak ellátom őket pénzzel életük végéig, és megháláltam nekik mindent, amit kaptam tőlük. Meg egy kicsivel többet is!

Vihar a biliben

Nem volt elég Bianka nyavalygása, amikor hazaértem, könnyes szemekkel várt rám a kis Joshua, az én aktuális játékszerem.

– Neked meg mi bajod? – néztem rá, de baromira nem volt már energiám még egy hisztihez.

– Tényleg megnősülsz? És képes vagy egy nőt feleségül venni?

– Joshua, te akkor is ilyen hülye voltál, amikor megismertelek, vagy azóta buggyantál meg? – ültem le a nappaliban, feltettem a lábam az asztalra, és vártam az ilyenkor szokásos hideg sörömet.

De az nem érkezett meg, csak a bögőmasina.

– Én ezt nem bírom ki! Én ezt nem akarom! Mit tud ő, amit én nem?

– Hát, kisfiam, alapjáraton egy lyukkal több van rajta, mint rajtad! Aztán meg van két melle, egyenként akkora, mint egy-egy kisebb dinnye! Na, ezekkel soha nem fogsz versenybe szállni. Hozod a sörömet, vagy inkább máris távozol?

– Távozom! Már összehakoltam – szipogott, mint valami taknyos gyerek.

– Helyes! Hívj taxit, mert a kocsit az enyém. Kérem a kulcsokat! Itt van tízezer dolcsiról egy csekk, meg háromszáz készpénzben, hogy találj valami normális szállást ma éjszakára! Szavad nem lehet, hogy

kihasználtalak, mert életemben ennyi pénzt még csak nem is láttál! Na, menj, amíg meg nem gondolom magam és vissza nem veszem a csekket!

A kis hülye majd a saját lábában botlott el, úgy rohant. Pedig eszem ágában sem volt visszavenni tőle a zsét. Megállapodtunk annak idején, hogy havi ezret kap tőlem, meg persze teljes ellátást, cserébe én is full extrás kiszolgálást kértem, napi huszonnégy órás rendelkezésre állással. Nyolc hónapig lakott nálam, erre még rátettem kéthavi felmondási időt. Király vagyok!

Ha akar, kezddet magával valamit, de féltő, hogy egy hét múlva már megint a bárban fogja árulni a seggét, fillérekért.

Pedig nem buta, és ráadásul jól is főz. Egy-két tanfolyammal akár egy celeb séf is lehetne belőle, mert egyébként gyönyörű a pofija, és beszélni is tud, ha akar! De a pénz csak addig érdekli, amíg el lehet költeni.

Innentől már nem az én felelősségem!

Huszonhét éves, könnyörgöm!

Ráadásul az anyjához bármikor visszamehet. Igaz, okos az öreglány, találkoztam vele. Azt mondta, hogy egy feltétele van, Joshuának dolgoznia kell, és beszállni a havi kiadásokba, mert ő nem hajléktalan szálló. Hogy este meg éjjel mit csinál, az nem érdekli, addig, amíg van tisztességes munkája mellette.

Igaza van!

Lesült volna a bőr a képemről, ha ennyi idős koromban nem álltam volna a saját lábamon! Nem is akárhogy!

Most, hogy elment a kis szaros, kénytelen voltam magamnak hozni egy sört a hűtőből! Na, erre talán majd jó lesz Bianka is!

Addig meg, amíg kisimulnak a dolgok, nekifogtam tánctanárt keresni. Legalább én döntöm el, ki előtt csinálok hülyét magamból!

Basszus! Minden utcasarkon van egy stúdió! A legtöbbet párok vezetik, és az engem nem érdekelt! Megnéztem egy rakás videót is. Hú, némelyiknek micsoda csípőmozgása volt! De nem a csajokra izgultam rá, olyan egy sincs, mint Bianka! Bezzeg a pasik!

Vajon melyikből lehetne subot csinálni?

Végül három stúdiót választottam ki, és e-mailben bejelentkeztem mindegyikhez, másnap délutánra. Lás-sam élőben, hogy mit tudnak! Melyiktől indul be az óri-áskígyóm!

Az első mindjárt felejtős volt. Ha engedtem volna, ott rögtön lecuppant! Pedig szerintem épp csak ferde! De sajnós tudta, hogy ki vagyok, és valószínűleg azt is, hogy mennyi a pénzem. Mármint, amiről pletykálnak.

A másodikhoz pont ezért, kicsit korábban érkeztem. A tanár egy gyerekcsoporttal akkor fejezte be a melót.

Cuki volt! Az anyukák is úgy gondolták, majd mind-egyiknek nedves volt a bugyija tőle. Messziről éreztem a szagukat!

Nekem viszont rezgett a melegradarom! És az még soha nem csalt meg!

Ennek ellenére a pasi úgy tett, mint minden normális üzletember: beinvitált az irodájába, meghallgatta, mit akarok, aztán a kezembe nyomott egy brossúrát az árakkal és a szabad időpontokkal, majd elnézést kért, de máris ott volt a következő csoportja, mennie kellett.

Határozottan úgy éreztem, menekül előlem!

Ez jó!

Volt benne valami kihívás!

A harmadiktól viszont én késtem el, két teljes percet. Ennek ellenére széles mosollyal fogadott a pasi, a feleségével. Az asszony nyála majd elcsöppent! Sajna, mind a ketten túlkorosak voltak már nekem, a csajszi meg kifejezetten tolakodó volt. Brrr! A hideg kirázott tőle! Nem azért, mert csaj, hanem mert az a tipikus ragadós, tapadós, hogy ha egyszer megdugom, máris be akarja adni a válópert, hogy csak az enyém lehessen! Elegem van már ezekből! Nem is maradtam sokáig, a nyomtatványukat sem töltöttem ki.

Az kellene még, hogy tudják a címemet!

Megnéztem az előző hely brossúrait, és úgy döntöttem, visszamegyek. Elvileg a pasi aznap délután

négykor végez. Amikor odaértem, két nőci állt az ajtóban, és éppen azt taglalták, hogy micsoda segge van Danielnek, a tánctanárnak.

Aztán észrevettek engem, és tátva maradt a szájuk.

Én persze füligéző vigyorral köszöntem rájuk, elnyomtam egy-két lapos bókot, amitől kishíján szétfolytak a padlón.

Azért az én férfias kisugárzásomnak eddig még nem sokan tudtak ellenállni! Igazából senki!

Még szép!

Viszont simán kiszedtem belőlük, hogy Daniel nemrég érkezett a városba, máris az egyik legfelkapottabb tánciskola az övé. Sokszoros bajnok, de volt egy balesete, és tönkrement a térde. Így aztán a versenytáncot abbahagyta.

Ezt jó lesz megjegyezni, amikor majd kíméletesen magam elé térdeltetem! Mert egy másodpercig sem volt kétséges, hogy megteszem!

Ahogy az órának vége lett, nem csak a tinédzser lányok, hanem a két nő is azonnal körbevették Danielt. Én meg csak ránéztem a pasira, aztán elindultam az irodája felé. Lássuk, erre mit lép!

Még el sem értem az ajtót, amikor már utol is ért.

– Segíthetek? – állt elém.

– Talán! Bemehetek? – néztem rá azzal a kemény, szúrós tekintetemmel, ami elől leginkább kitérnek az emberek.

– Talán! Ez ugyanis az én irodám, Mr. Stones. Igen, tudom, hogy ki vagy!

– Helyes! Akkor azt is tudod, hogy mindig megkapom, amit akarok, Daniel! – néztem rá most meg dögösen, hogy összekeverjem.

Az anakondám már mocorgott a gatyámban.

Ez jó jel!

Nekem!

– Ahogy azt már mondtam, tánctanárra van szükségünk a menyasszonymmal, és állítólag te vagy a legjobb ebben a városban – folytattam nagyképpően.

Főjön csak a levében! Ha tudja, ki vagyok, azt is tudja, hogy nagy zsét szakíthat rólam. Mindegy, mennyire jó, mint tánctanár, de csak mogyoróhéjra elég, amit itt keres. Egy ilyen pénzes kuncsaftot még ő sem engedhet ki a kezéből.

Így is lett!

– Fáradjon be, Mr. Stones! Foglaljon helyet! – tárta ki az ajtót, de a hangja tele volt gúnnyal. – Megkínálhatom valamivel?

– Most még nem! Első alkalommal soha... – hagytam félbe a mondatot direkt, miközben megnyaltam a szám szélét.

Egy izzadtságcsepp legördült a halántékánál, és a nyaka két oldalán kidudorodtak az erek, de ezen kívül semmit nem reagált.

Aha!

Keményen játszik!

Rajtam ne múljon!

Amíg udvariasan arra várt, hogy leüljek, én hirtelen megkerültem, és beleültem a székébe, az asztal túloldalán.

– Érezze magát otthon, Mr. Stones! – válaszolta pikírtén, miközben nekitámaszkodott az ajtófélfának. – Esetleg azt a bizonyos táncot is megtaníthatná saját magának! Ezzel erősen leegyszerűsödnének a dolgok és egy rakás pénzt megtakaríthatna. Kibérelheti a termet nélkülem is, gyakorlás céljára!

Nagyon élveztem, ahogy próbált fogást találni rajtam. Egyre jobban tetszett nekem! Jó móka lesz megszerezniem!

– Mielőtt döntenék, mármint, hogy melyik táncot akarjam megtanulni a gyönyörű menyasszonyom kedvéért... Mondtam már, hogy Bianka Broks a menyasszonyom? Nem? – néztem rá, és majdnem felnevettem, amikor megcsillant a szeme.

Naná!

Bianka nevével a következő harminc évre tele lesz az előjegyzési naptára! Ugyanakkor, mintha kis féltékenység is megvillant volna a szemében!

Barna? Vagy inkább fekete? Mármint a szeme! Nem tudtam rájönni.

Na, mindegy is, lesz még alkalmam egész közelről megnézni!

Kettes fokozatba kapcsoltam.

– Tehát, szeretném, ha megmutatnád néhány tánc esetében, hogy a férfinak hogyan kell mozognia! Én úszó voltam, és a csípőm eléggé... merev... – hagytam abba a mondatot a felénél megint.

Akkorát nyelt, hogy majd' kiugrott az ádámcsutkája!
Alakul a dolog!

– Ha merevnek érzi magát, Mr. Stones, akkor inkább egy olyan klasszikus táncot javasolnék, mint a keringő. Ott a férfinak kifejezetten jól jön a merevsége. Mármint a merev csípője! Ott nem kell ilyen szexi mozdulatokkal terhelnie magát – és a csípője szerintem önkéntelenül csinált egy olyan körzést, hogy a kopaszom majd kiugrott a gatyámból.

Juhééé!

Lesz itt tánc hamarosan, nem is akármilyen!

– Akkor cseréljünk helyet, kedves Daniel! – mondtam kétértelműen.

Felálltam, kihúztam magam, hogy jól lássa a nadrágomat feszegető dákómat.

– A menyasszonyom inkább a reggeli időpontokat részesíti előnyben, én viszont szeretem kialudni magam. Tehát az első néhány alkalommal biztos, hogy külön jönnénk! Aztán az esküvő előtt néhány nappal majd együtt is gyakorlunk – nyaltam meg ismét a számat, amitől majdnem átesett a saját lábán. – Ha jól láttam a prospektusban, akkor a délelőtti időszak neked is

elég laza, Daniel. A következő néhány nap reggel nyolcra jön majd Bianka, én pedig tizenegykor szeretnék kezdeni. Ebéd előtt szeretem átmozgatni magam – tettem hozzá megint kétértelműen, és a hosszú, sűrű szempilláim alól lestem rá, mint egy ragadozó a kis antilopra, mielőtt ráugrana és bekapná!

– Hány alkalom legyen? – próbált meg visszatalálni az üzlethez. – Csak a beosztás, illetve a teremkiosztás meg a számla miatt kérdezem! – dadogott egy kicsit, de olyan zabálnivaló volt, hogy alig bírtam magam visszafogni!

Már alig vártam, hogy megkezdődjön a táncoktatás! Mégsem volt ez olyan rossz ötlet!

Bár lehet, hogy Bianka nem pontosan erre gondolt, amikor azt mondta, keressek egy tánctanárt!

Ő tehet róla, hogy nem fogalmazott pontosan!

Gyorsan belenéztem az elektronikus naptárába, és láttam, hogy aznap már nincs csoportja.

– A többit megbeszéljük egy vacsora mellett – támasztottam most én az ajtófélfát úgy, hogy még véletlenül se férjen ki mellettem, csak ha hozzám ér közben.

– Köszönöm, de nekem még van mit csinálnom! Jó étvágyat a vacsorádhoz!

– Félreértés ne essék, nem kérdeztelek! Azt mondtam, a többit megbeszéljük egy vacsora mellett. Leszom, hogy eszel vagy sem! Egyébként, ha még nem

mondtam volna, nyugodtan számolj fel száz százalék FFF-t, mert bőven lesz benne részed! – vettem vissza a bunkó stílust.

Nehogy már azt higgye, hogy neki itt szava lesz!

– Mit számoljak fel? – döbbent le, de én már el is nevettem magam.

– FejFájási Felár! Tudod, mert egy bunkó pöcs vagyok! Arrogáns, beképzelt, nagyképű, viszont piszkosul gazdag! Na, gyerünk már, haladjunk, mert ha még egyszer megkordul a belem, akkor ölök!

Szeretek játszani az emberekkel, hogy ne ismerhesenek ki. Egyik pillanatban vicces vagyok, a másikban úgy teszek, mintha érdekelne, mi van velük, aztán meg akkora tuskó leszek, hogy láncfűrészsel sem lehet szét-hasogatni!

Szegény kicsi Daniel! Ő sem tudta most már, hogy mit gondoljon rólam!

Előre engedtem, és Istenemre, hogy a keze súrolta a farkamat! Nem, nem érzéki csalódás volt! Egyértelműen a keze volt, és végigsimított a dorongomon. Még azt is hallottam, ahogy benne akadt a szusz!

Még szép! Mindenkire ilyen hatást gyakorol az én egyszemű kígyóm!

Gyorsan megigazítottam magam a gatyámban, és már léptem is az autómhoz. Központi zár kinyit, ajtóra rámutattam, hogy szálljon be!

Ember még nem született, aki az én Bugatti Chiron Super Sport 300+ gyönyörűségemnek ellent tudott volna állni! A hülyék is tudják, hogy mindössze harminc darab készült belőle! Bizony, és abból egy az enyém! Nem a világ legdrágább autója, de nekem a legszebb!

Na, igen! Daniel is ledöbbsent, amikor meglátta. Szinte hallottam, ahogy kattogtak a fejében a kerekek meg a számológép!

Az én fejemben viszont már az járt, hogy kitől kellene megtudnom, milyen az anyagi helyzete. Mert minél több irányból támadok, annál kisebb lesz az esélye, hogy nemet mondjon nekem!

Anya csak egy van!

Arra nem számítottam, hogy az étteremben a szüleimmel fogok összefutni.

– Kicsibocs! – ölelt át az alig százhetven centis anyám, aki simán elfért a hónom alatt, és még mindig ki tudtam őt nyomni a fejem fölé, ha akartam.

Nem láttam, de hallottam, ahogy Daniel félrenyelt a röhögéstől.

– Cicamama! Papamaci! Mikor jöttetek vissza? – szorítottam őket magamhoz, mert tényleg imádom mindkettőjüket.

– Tíz perce, tündérbögyöröm! – simogatta meg az arcom anyukám, én meg belepuszítottam a tenyerébe, ahogy mindig is szoktam. – Ki ez az úriember veled és miért nem mutatod már be? – szólt rám anyuci, aki imádta minden pasimat, minden barátnőmet, pontosan addig, amíg én is imádtam őket.

– Elnézést! Ő Daniel Light, a tánctanár, akire az a lehetetlen feladat hárul, hogy megtanítson engem keringőzni.

– Hát beadtad a derekadat? – veregetett hátba az apám, aki alig maradt el mögöttem magasságban, és tetkója is legalább annyi volt, mint nekem.

– Fogjuk rá! – adtam kitérő választ, mert nem Daniel előtt akartam elmesélni a ballépésem történetét. – Egy laza sörözés ma este? – tereltem el a figyelmüket.

– De nálunk! Koccintani akarok veled, és semmi kedvem taxiba ülni! Vezetésből is elég volt egy időre! – kacsintott rám apám. – Legalább egy hétre!

– Szilvás gombóc? – nézett rám anyu, és már nevetünk is.

– Jöhet! Minden mennyiségben!

Közben a felszolgáló kihozta anyuciék rendelését, becsomagolva, úgyhogy elköszöntünk egymástól azzal, hogy nyolc után megyek hozzájuk. Biankának előadása van, ő már hatkor a színházban lesz.

Soha rosszabb időzítést!

Az anyámékkal való találkozás után muszáj voltam megint átmenni bunkóba, nehogy már azt higgye, hogy pusztán azért, mert anyám Kicsibocsnak hívhat, én valami szeretni való plüssállat vagyok!

– Hogy rövidre zárjuk az első korai vacsoránkat – ültem le anélkül, hogy felé egyetlen gesztust is tettem volna –, a szokásos díj ötszörösét fizetem az órákért. Ezért maximális rugalmasságot várok tőled. Természetesen az üzletedet nem akarom rontani, ezért hozzáférést adsz a naptáradhoz, hogy lássam, mikor vagy tényleg elfoglalt. Ezenkívül a normál egyedi foglalkozás óradíját fizetem az előttem és utánam következő egy-egy óráért, mert semmi kedvem ahhoz, hogy anyukák meg idióta tinédzserek csurgassák a nyálukat a seggem meg a farkam után.

A felszolgálónak rámutattam a tenger gyümölcsei háromszemélyes grilltálra, hogy azt kérjük, anélkül, hogy Danielt megkérdeztem volna, eszik-e halat meg egyéb víziállatot. És kértem két üveg vizet.

Anyu szilvásgombócáig így simán kibírom!

– Tehát, ott tartottunk, hogy Bianka órái reggelente lesznek, mert utána rohan mindenféle próbákra. Azt bárki meglesheti, valószínűleg fotós is lesz majd a terem előtt, de akár a próbán is. Ez az ő dolga, az ő celebélete, nem az enyém. Eddig érthető?

– Meglepő módon, igen! – válaszolta megint pikírten, de csak bólintottam neki és folytattam.

– Amikor a kettőnk együttes tánctanulása lesz, ismét az én szabályaim lesznek a mérvadók. Se közel, se távol nem lehet senki, se véletlenül, se direkt!

– Ennyire kétballábas vagy? – vigyorgott annak ellenére, hogy igyekezett komoly képet vágni.

– Fingom sincs, de utálok mások előtt produkálni magam – húztam meg a vállam.

– Miért, a fogatásokon nem ezt tetted? – próbált ismét fogást találni rajtam a kis édes.

Ezek szerint utánam nézett, rögtön az első találkozásunkat követően! Izgalmas!

– Azért keményen megfizettek, kicsi Daniel! Ezért meg legfeljebb egy jó baszást kapok az asszonytól, amit anélkül is megad, minden nap! Hol van itt az üzlet nekem? – néztem rá keményen.

– Örömet okozol a menyasszonyodnak?

– Ez Biankának legfeljebb egy aprócska győzelem felettem, semmi más! Az örömet neki a sok, meg a még több pénz okozza, de az is csak akkor, ha nem kell megerőltetnie magát érte! – mondtam, mintha csak az időjárásról beszélnék.

– Valamiért csak hozzád megy feleségül és nem más-hoz!

– Persze, mert én kértem meg, nekem van jóval több pénzem, mint bármelyik színházi fütykösnek, és ráadásul én nézek ki a legjobban! Ja, és nekem van a legnagyobb farkam mind közül, amit valaha is fogott vagy szopott! – zártam le a témát.

Daniel az egyik pillanatban elsápadt, a másikban vörös lett a feje, a harmadikban meg még a levegő is bennakadt neki. Most már csak a végszó volt hátra!

De ehhez még ki kellett várnom a legeslegjobb pillanatot.

– Hazaviszlek! – zártam le a központi zárat a kocsiban.

– Kösz, nem kell! Még van dolgom a stúdióban. Oda megyek.

– Hazaviszlek! – ismételtem meg, és elindultam hozzám.

– Csak tegyél ki a sarkon! Majd gyalog megyek! – nyűgösködött, és már sejtettem, hogy nem lakhat valami elit helyen, ha ennyire nem akarja, hogy tudjam a címét.

Nem mintha nem tudnám megszerezni két másodperc alatt! Ugyanis a stúdióját a haveromtól bérlő, aki-vel a lakóparkokat építettük. Egyébként meg mi is lak-tunk ruppótlan helyen évekig! Az nem jelent semmit azon kívül, hogy mennyi pénzéd van.

– Maradj már nyugton! Mindig ilyen hisztis vagy? Ez az én szerepem, nem a tiéd! Na jó, esetleg a Biankáé! Egyébként meg már itt is vagyunk! – nyílt ki előttem a kapu, majd megálltam a ház mellett. – Mondtam, hogy hazaviszlek, de azt nem mondtam, hogy hozzád!

– Te tényleg ilyen bunkó vagy? Ennyire nem érted a nemet? – nézett rám, de most némi kétségbeeséssel a szemében.

Szerintem azt sem tudta, hol van, melyik részén a városnak.

– Figyelj rám! Itthon jobban szeretek tárgyalni! Ráadásul anyámék két utcával laknak odébb, a te stúdiód meg innen négy utcányira van. Azonkívül nyugodtan szeretnék veled beszélni valamiről, aminek semmi köze nincs a tánctanuláshoz. Gyere! – indultam ki a garázsból, hátra, a ház mögé.

Elhaladtunk a télikert, aztán a nyitott medence mellett, majd jött egy szabadtéri tornapálya, és végül egy sövénykerítés.

Milyen jó, hogy Joshua után, ma reggel már ki volt takarítva a kis kerti lak. Erre jók a takarító cégek!

Kicsi? Két hatalmas szoba, az egyik hálószoza, a másikat mindenki arra használja, amire akarja. Totál összkomfort, saját kert, jakuzzi a hálóhoz tartozó fedett teraszon, a másikon beépített grill. Mellette fedett beálló az autónak. Egy kis Toyota Corollának.

Mit tegyek, ha egyszer ilyen áldott jó szívem van! A pasijaimat legalább olyan luxusban tartom, mint majd a feleségemet. Ráadásul vigyázok is rájuk!

Amikor kinyitottam az ajtót, szó nélkül mentem vele végig és mutattam meg mindent.

A konyhában láttam, hogy Joshua lenyúlta az összes kaját. Milyen édes! Nagy kaland, lehet, hogy Daniel nem is szereti azt, amit a kis pöcs zabált.

Amikor a végére értem, leültem az első teraszon az egyik fotelbe, és rámutattam a másokra, hogy üljön le.

– Kiadó. Kizárólag hosszútávra!

Láttam, hogy majd elcsöppent a nyála, de azt is észrevettem, ahogy ráncolta a szemöldökét.

– Attól tartok, hogy én ezt nem tudnám megfizetni! De köszönöm, hogy rám gondoltál. Most már mehetek? – állt fel kicsit sértődötten.

– Nem is mondtam még árat! – nyújtózkodtam egyet, hogy jól láthassa a farkam a gatyámban, ami már megint félkemény volt – tőle.

– Nézze, Mr. Stones, nem tudom, mi ez a játék, de ha az esküvőjén táncolni akar a menyasszonyával, akkor én most elköszönnék. Meg kell csinálnom a

beosztást, egyeztetnem kellene a menyasszonyával, és önnek is el kell dönteni, hogy mikor kívánja megtanulni a keringőt.

– Jól van, visszaviszlek! Gyere!

Meg sem vártam, hogy jön vagy sem, két perc múlva már a gyönyörűséges Chironomban ültem és duruzsolt alattam a motor.

– Mr. Stones, engem nem kell megvásárolnia! Én a profi világból jöttem, tudom, mi a dolgom, és hogy hol a helyem! Fizesse csak ki azt, amit a brossúrám szerint fizetnie kell, meg természetesen az FFF-t, mert azt már látom, hogy bőven lesz ön miatt fejfájásom! – csatolta be a biztonsági övét.

– Másod is fog fájni, nem csak a fejed! Hidd el! – simítottam végig az arcán, de épp csak egy másodperc töredékéig.

Azt sem tudta, tényleg megtörtént-e!

Én pedig már ismét két kézzel fogtam a volánt, és magamban röhögtem.

Imádtam vadászni!

Imádtam, ha valaki nem adta könnyen magát!

És imádtam, amikor behódoltak!